

بسم الله الرحمن الرحيم

اولاً تشکر میکنیم از برادران عزیز، حضرت آقای جنتی و برادران فعال در شورای هماهنگی؛ که همین طور که فرمودند، بحمدالله در طول سالهای متمادی، هر جایی که وظیفه‌ای احساس کردند برای مدیریت این حرکات عمومی مردمی، وارد میدان شدند. البته همه میدانیم که دلها دست خداست. آورنده‌ی مردم به عرصه‌ی خیابانها، و این حضور عظیم مردمی، و جسم جامعه که روح خروشان آنها را خوب نشان میدهد - در مراسم گوناگون: مثل 22 بهمن، مثل روز قدس، و اخیراً در این دو سال، مثل روز 9 دی - خدای متعال است؛ دست قدرت اوست؛ دلها دست اوست. نه حالا حضورهای میلیونی عظیم مثل قضیه‌ی 9 دی و امثال آن، بلکه اگر چنانچه هزار نفر آدم هم بخواهند يك جا جمع شوند، يك مدیریت لازم است؛ این مدیریت را شورای عالی تبلیغات انصافاً خوب انجام داده. ما هم همین را گواهی میکنیم و تشکر هم میکنیم از دوستانی که دست‌اندرکار این قضایا هستند.

در قضیه‌ی 9 دی سال 88 يك نکته اساسی است و آن نکته برمیگردد به هویت انقلاب و ماهیت انقلاب. یعنی همان روحی که حاکم بود بر اصل انقلاب ما و آن حضور عظیم بی‌نظیر تاریخی در سال 57، همان روح در ماجرای 9 دی نشان داده شد؛ کماینکه در قضایای گوناگون دیگر هم نشان داده شده، لیکن در 9 دی به شکل بارزی نشان داده شد؛ به طوری که جای انکار و تردید و تأمل برای هیچ کس از بدخواهان و دوستان و دشمنان و دیگران باقی نگذارد. آن روح چه بود؟ روح دیانت حاکم بر دلهای مردم بود. پس اینجا ما دو تا عنصر در کنار هم داریم: يك عنصر، عنصر مردم است؛ که مردم در هر کشوری، در هر جامعه‌ای، اگر چنانچه همت کنند، بصیرت به خرج بدهند، عمل کنند و وارد میدان بشوند، میتوانند همه‌ی مشکلات را حل کنند. یعنی بزرگترین کوه‌ها در مقابل حضور مردم از بین میرود؛ میتوانند کوه‌های بزرگ را جابه‌جا کنند. این يك حقیقت آشکاری است که بسیاری از تحلیلگران اجتماعی در کشورهای اسلامی و دیگر کشورها آن را درست لمس نکردند، درک نکردند؛ ما این را لمس کردیم. هنر بزرگ امام بزرگوار ما هم همین بود.

من يك وقتی، پانزده سال، بیست سال پیش، به یکی از فعالان عرصه‌ی مبارزات ضد استعماری - که خب، آدم معروفی است؛ نمیخواهم اسم بیاورم - این را گفتم؛ او رفت بلافاصله این نسخه را عمل کرد. ما این را حس کردیم. گفتم هنر امام بزرگوار ما این بود که مردم را وارد صحنه کرد. مردم با جسمشان، با حضورشان آمدند و آنچه را که میخواستند، آنچه را که بر آن همت گماشته بودند، با حضور خودشان تثبیت کردند. همه‌ی موانع سیاسی و غیر سیاسی و استعمار و قدرتهای عظیم جهانی که بر امور ملتها مسلطند، در مقابل این حادثه مجبورند عقب‌نشینی

کنند. الان هم همین جور است. الان هم در هر نقطه‌ای از دنیا اگر ملتها وارد میدان بشوند با يك هدف مشخص، با شعارهای مشخص، و اگر آن ایمان راسخ در دل و همچنین عمل صالح در کنار این ایمان راسخ وارد میدان شود، هیچ مانعی در مقابل آنها قادر بر مقاومت نیست. این يك نسخه است؛ این نسخه را امام بزرگوار ما در انقلاب ما عمل کرد. خدای متعال به امام کمک کرد و در بیان او این نفوذ و تأثیر را قرار داد که در دل‌های مردم اثر گذاشت؛ مردم، مؤمن به آن راه و به آن هدف شدند و به دنبال این ایمان، عمل خودشان را انجام دادند. عمل صالح، یعنی همان عمل متناسب با ایمان. در همه جا همین جور است. لذا در اینجا کاری انجام گرفت که برای همه‌ی تحلیلگران سیاسی جهانی غیر قابل باور بود و متحیر ماندند؛ هم قدرتمندان، هم حاشیه‌ها، هم دنباله‌ها، هم دامنه‌ها. بنابراین عنصر اول، عنصر حضور مردم است.

عنصر دوم هم عنصر ایمان دینی مردم است. ایمان دینی، آن معجزه‌گری است که قادر است اولاً همه‌ی مردم را بسیج کند و بیاورد، ثانیاً آنها را در صحنه نگه دارد، و ثالثاً سختی‌ها را برای آنها هموار و آسان کند؛ هیچ ایمان دیگری این خصوصیت را ندارد. ایمان دینی میگوید شما اگر چنانچه فائق شدید و پیش بردید، پیروزید؛ اگر کشته هم شدید، پیروزید؛ اگر زندان هم افتادید، پیروزید؛ چون به وظیفه عمل کردید. وقتی کسی يك چنین اعتقاد و ایمانی داشت، دیگر شکست برایش معنا ندارد؛ لذا وارد میدان میشود. این همان عاملی است که در صدر اسلام هم اثر کرد، در انقلاب ما هم اثر کرد؛ 9 دی این را نشان داد. 9 دی يك نمونه‌ای بود از همان خصوصیتی که در خود انقلاب وجود داشت؛ یعنی مردم احساس وظیفه‌ی دینی کردند و دنبال این وظیفه، عمل صالح خودشان را انجام دادند. عمل صالح این بود که توی خیابان بیایند، نشان بدهند، بگویند مردم ایران اینند. با این حرکت مردم، آن حجم عظیم تبلیغات دشمن که میخواست فتنه‌گران را مردم ایران معرفی کند و اینجور نشان بدهد که مردم ایران از انقلابشان، از نظامشان برگشتند، بکلی نقش بر آب شد؛ یعنی مردم نشان دادند که این، مردم ایران است. تحلیلگران خارجی وقتی نگاه کردند، گفتند از بعد از رحلت امام بزرگوار، یا شاید بعضی گفتند از بعد از حرکات اول انقلاب، هیچ اجتماعی با این بزرگی، با این تپش، با این شور و هیجان وجود نداشته، که مردم وارد میدان شدند. این، حقیقت 9 دی است.

این حرکت، حرکت بزرگی بود و کار بزرگی هم انجام داد. جناب آقای جنتی درست اشاره کردند. فتنه‌ی 88 تنها آن چیزی نبود که توی خیابان به وسیله‌ی تعدادی آدم دیده شد؛ این يك چیز ریشه‌داری بود، يك بیماری عمیقی درست کرده بودند، اهدافی داشتند، زمینه‌ها و مقدمات فراوانی برایش چیده شده بود، کارهای بزرگی شده بود و هدفهای بسیار خطرناکی دنبال این کار بود، که با این برخوردهای گوناگون سیاسی و امنیتی و اینها حل نمیشد؛ يك حرکت عظیم مردمی لازم داشت؛ که این حرکت، حرکت 9 دی بود؛ آمدند بساط فتنه و فتنه‌گران را در هم پیچیدند. لذا حادثه‌ی 9 دی يك حادثه‌ی ماندنی در تاریخ ماست. من آن سال هم گفتم - پارسال بود یا پیرارسال بود - که این حادثه، حادثه‌ی کوچکی نیست. این حادثه، شبیه حوادث اول انقلاب است. این حادثه بایستی حفظ شود، بایستی گرامی داشته شود.

مجلس شورای اسلامی ایران

البته شما آقایانی که مسئول مدیریت این جریان هستید، سعی کنید جنبه‌های شعاری را بر این حادثه غلبه ندهید. باز هم من تکرار میکنم: کار شورای هماهنگی تبلیغات، مدیریت است؛ والا کار را مردم میکنند، و دلها دست خداست. مردم را خدای متعال توی صحنه می‌آورد؛ یعنی همان ایمان الهی و توفیق الهی و تأیید الهی است که مردم را در صحنه می‌آورد. منتها خب، مدیریت لازم است؛ شماها مدیریت میکنید، مدیریتتان هم شایسته است. بنابراین سعی کنید حالت شعاری غلبه پیدا نکند. البته شعار لازم است. شعار یک چیز حتمی است، لازم است؛ شور، هیجان، حماسه لازم است؛ منتها بایستی عمق شعارها تبیین شود؛ یعنی همین کارهائی که اشاره کردند، تبیین شود: حرف ملت ایران آن روز چه بود، امروز چیست؟ حرکت ملت ایران و جهت این حرکت چگونه حرکت و جهتی است؟ ما در سایه‌ی دین حرکت میکنیم. به کمک خدای متعال و صاحب دین است که حرکت میکنیم. هدف ما هم تحقق آرمانهای الهی و همان چیزی است که دین به مردم وعده داده و برای مردم هدیه آورده است.

ضمناً توجه داشته باشید؛ یکی از خصوصیات دیگری که در حادثه‌ی 9 دی هست، که باز آن را کاملاً به حوادث انقلاب نزدیک میکند، مسئله‌ی عاشورا است. یعنی در حوادث اول انقلاب هم محرّم پیش آمد و امام آن نکته‌ی عظیم عجیب تاریخی را بیان کردند: «ماهی که خون بر شمشیر پیروز است». این حرف کوچکی نیست: پیروزی خون بر شمشیر. ماها عادت کرده‌ایم، این حرفها را هی تکرار میکنیم؛ کأنه عمقش گاهی از یادمان میرود. خون بر شمشیر پیروز میشود، مظلوم بر ظالم فائق می‌آید، کشته بر کشته فائق می‌آید؛ این همان چیزی است که در عاشورا پیش آمد. امام این را در محرّم سال 57 مطرح کردند، در قضیه‌ی 9 دی هم باز پای امام حسین در میان بود، پای عاشورا در میان بود. اگر آن حرکات سخیف و در واقع گریه‌آور از سوی این گروه‌های ایضاً سخیف، در عاشورا پیش نمی‌آمد، این حرکت عظیم و این تحرك عمومی مردم معلوم نبود به این شکل به وجود بیاید. اینجا هم پای عاشورا در میان بود.

امیدواریم ان شاء الله خدای متعال کمکتان کند. امیدواریم ان شاء الله خدای متعال سایه‌ی امام حسین را، سایه‌ی عاشورا را، سایه‌ی دین و ایمان مذهبی را هرگز از سر ماها کم نکند و خداوند شماها را موفق بدارد.

والسلام علیکم ورحمة الله